

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 lipca 1952 r.

w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych i nieczynnych ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych oraz silników spalinowych do napędu maszyn rolniczych.

W celu zarejestrowania rezerw i należytego wykorzystania nie użytkowanych ciągników, maszyn oraz ciągnikowych i konnych narzędzi rolniczych, na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 1 uchwały Nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „maszyna” oznacza ciągnik, maszynę, narzędzie rolnicze ciągnikowe lub konne albo silnik spalinowy do napędu maszyny rolniczej, bez względu na markę i typ maszyny oraz źródło jej pochodzenia.

2. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „posiadacz” oznacza przedsiębiorstwo państwowe, urząd lub instytucję państwową, w których zarządzie lub użytkowaniu albo zabezpieczeniu znajduje się maszyna (na przykład: zespół państwowych gospodarstw rolnych, państwowy ośrodek maszynowy, warsztat technicznej obsługi rolnictwa, zakład przemysłowy prowadzący gospodarstwo rolne, prezydium powiatowej rady narodowej, instytut naukowo-badawczy).

3. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „jednostka nadrzędna” oznacza jednostkę organizacyjną, która koordynuje, nadzoruje lub kontroluje działalność posiadacza (na przykład: zarząd okręgowy państwowych gospodarstw rolnych, ekspozytura okręgowa państwowych ośrodków maszynowych, okręgowy zarząd technicznej obsługi rolnictwa, centralny zarząd przemysłu, prezydium wojewódzkiej rady narodowej).

4. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „departament” oznacza departament ministerstwa, centralny zarząd lub inną jednostkę równorzędną, właściwą dla posiadacza (na przykład: Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych — Departament Mechanizacji, Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych, Centralny Zarząd Technicznej Obsługi Rolnictwa).

§ 2. 1. Posiadacze maszyn obowiązani są w terminie 60 dni od wejścia w życie zarządzenia:

- 1) zbadać przydatność posiadanych maszyn do wykonania zadań planowych posiadacza w roku bieżącym i następnym i na tej podstawie ustalić, jakie maszyny są zbędne dla posiadacza; w związku z przeprowadzeniem mechanizacji robót rolnych należy przy tym zwrócić szczególną uwagę na niektóre narzędzia konne, które zostały lub są zastępowane narzędziami ciągnikowymi;
- 2) obejrzeć każdą zbędną maszynę, ustalić jej braki i uszkodzenia, określić czy maszyna jest dobra, wymagająca kapitalnego remontu lub czy nadaje się tylko na złom, i zależnie od stanu maszyny zakwalifikować ją wstępnie do jednej z kategorii określonych w § 4;
- 3) sporządzić w trzech egzemplarzach, oddzielnie dla każdej maszyny zbędnej, certyfikat według wzoru ustalonego w załączniku Nr 1 do zarządzenia — dla ciągników i silników spalinowych oraz w załączniku Nr 2 — dla pozostałych maszyn rolniczych, wypełniając wszystkie rubryki na pierwszej stronie certyfikatu, przy czym należy wyczerpująco wypełnić rubrykę „Wielkością charakterystyczne”;
- 4) sporządzić w dwóch egzemplarzach wykaz zbiorczy zbędnych maszyn na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia.

więcego załącznik Nr 3 do zarządzenia, przestrzegając wskazówek umieszczonych na odwrotnej stronie formularza;

5) przesłać 1 egzemplarz wykazu zbiorczego do jednostki nadrzędnej, załączając do niego dwa komplety certyfikatów.

2. Za niezarejestrowanie wszystkich zbędnych i niezczynnych maszyn jest odpowiedzialny osobiście dyrektor (kierownik) posiadacza.

§ 3. 1. Za zbędne należy uważać maszyny:

1) których gospodarcze wykorzystanie nie jest przewidziane przez posiadacza wskutek tego, że plan jego produkcji na rok bieżący i następny nie wymaga włączenia maszyny do eksploatacji;

2) których niewykorzystanie do celów eksploatacyjnych uzasadniają inne ważne przyczyny.

2. Maszyna nie może być uznana za zbędną, jeżeli przyczyny niewykorzystania mają charakter przejściowy, a w szczególności jeżeli istnieje możliwość włączenia maszyny do eksploatacji po jej naprawieniu.

3. Zgłoszenie maszyny jako zbędnej tylko dlatego, że jest ona niedostatecznie wydajna lub precyzyjna w stosunku do potrzeb posiadacza, może nastąpić wyłącznie na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej, po uprzednim technicznym sprawdzeniu niemożliwości dalszego użytkowania maszyny przez posiadacza.

§ 4. 1. Maszyny zbędne, zależnie od ich stanu, należy zaliczać do jednej z następujących kategorii:

1) kategoria A — maszyny w stanie nadającym się do użytku bądź które wymagają remontu bieżącego lub średniego, którego koszt nie przekroczy 30% wartości takich samych lub podobnych maszyn w stanie nowym i mogą być przekazane innemu użytkownikowi;

2) kategoria B — maszyny nadające się do użytku po przeprowadzeniu remontu kapitalnego, którego koszt wyniesie 30 — 70% wartości takich samych lub podobnych maszyn w stanie nowym i mogą być przekazane innemu użytkownikowi;

3) kategoria C — maszyny kwalifikujące się na złom ze względu na zbyt duży koszt ich remontu, przekraczający 70% wartości takich samych lub podobnych maszyn w stanie nowym, lub wskutek innych uzasadnionych przyczyn.

2. Zasady kwalifikowania maszyn do jednej z powyższych kategorii podane są w instrukcji stanowiącej załącznik Nr 5 do zarządzenia.

§ 5. Jednostka nadrzędna w terminie 60 dni od dnia otrzymania wykazu obowiązana jest:

1) skontrolować czy umieszczone w wykazie maszyny są zbędne z punktu widzenia planowych potrzeb posiadacza i czy nie należy wykazu skorygować w związku z tymi potrzebami;

2) dokonać komisyjnej kwalifikacji maszyn, przesyłając w tym celu przewodniczącym komisji kwalifikacyjnych obydwa komplety certyfikatów, które przewodniczący zwracają jednostce nadrzędnej po wypełnieniu przez komisje drugiej strony certyfikatu;

3) zbadać możliwość racjonalnego wykorzystania przez inne podporządkowane jej jednostki organizacyjne maszyn zbędnych, tak znajdujących się w dobrym stanie jak i wymagających remontu, i podać w wykazie zbiorczym nazwę jednostki organizacyjnej, której zamierza te maszyny przydzielić dla realizacji planów produkcyjnych.

§ 6. Skład komisji kwalifikacyjnej, sposób powołania oraz tryb i zasady jej działania ustala instrukcja, stanowiąca załącznik Nr 4 do zarządzenia.

§ 7. 1. Jednostka nadrzędna zatrzymuje u siebie jeden komplet wypełnionych certyfikatów, otrzymanych od przewodniczących komisji, a drugi segreguje według następujących grup:

1) grupa pierwsza — maszyny zbędne u posiadacza, zakwalifikowane przez komisję do kategorii A i B;

2) grupa druga — maszyny zaliczone przez komisję do kategorii B, mimo że ich wskaźnik braków przekracza 70%, lub do kategorii C, chociaż ich wskaźnik braków jest niższy od 70% (§ 2 ust. 2 i 3 pkt 2 załącznika Nr 5 do zarządzenia);

3) grupa trzecia — maszyny o większym znaczeniu gospodarczym, należące do rodzajów wymienionych w załączniku Nr 6 do zarządzenia i zakwalifikowane do kategorii C;

4) grupa czwarta — maszyny należące do innych rodzajów niż wymienione w załączniku Nr 6 i zakwalifikowane do kategorii C.

2. Jako wskaźnik braków należy rozumieć stosunek procentowy kosztu doprowadzenia maszyny do stanu użytkowego do bieżącej wartości takiejże lub podobnej maszyny w stanie nowym.

3. Jednostka nadrzędna bada możliwość wykorzystania przez inne jednostki nadzorowane przez nią maszyn należących do grupy pierwszej, wpisuje na wykazie zbiorczym decyzje przydzielające i wzywa zainteresowane jednostki do przejścia maszyn, przesyłając im certyfikaty przydzielonych maszyn.

4. Jednostka nadrzędna w ciągu 14 dni od otrzymania certyfikatów powinna sporządzić oddzielne wykazy zbiorcze dla każdej z grup wymienionych w ust. 1 i wysłać wykazy maszyn należących do:

1) grupy pierwszej — w 3 egzemplarzach do departamentu wraz z jednym kompletem certyfikatów maszyn nie przydzielonych;

2) grupy drugiej i trzeciej — w 1 egzemplarzu wraz z 1 kompletem przynależnych certyfikatów do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych dla uzyskania jej orzeczenia;

3) grupy czwartej — w 1 egzemplarzu wraz z 1 kompletem przynależnych certyfikatów do posiadacza z poleceniem zaofiarowania maszyn do skupu terenowo właściwej zbiornicy złomu Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem lub innego przedsiębiorstwa uprawnionego do zbiórki złomu oraz w jednym egzemplarzu bez certyfikatów do departamentu.

5. Jednostka nadrzędna w terminie 7 dni od dnia otrzymania decyzji Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych co do zakwalifikowania do kategorii C maszyn należących do grupy drugiej i trzeciej (ust. 1) powinna zlecić zaofiarowanie tych maszyn do skupu terenowo właściwej zbiornicy złomu.

6. Sprzedaży złomu z ciągników rolniczych i silników spalinowych dokonuje się po ich rozebraniu i wymontowaniu części użytecznych w warsztatach wyznaczonych przez Centralny Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych (CZPOM), Centralny Zarząd Technicznej Obsługi Rolnictwa (CZTOR) i Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych (PGR).

§ 8. Departament w ciągu 30 dni od daty otrzymania wykazu maszyn grupy pierwszej, zakwalifikowanych do kategorii A i B, obowiązany jest:

1) zbadać możliwości wykorzystania maszyn przez jednostki nadzorowane przez departament;

2) zawiadomić zainteresowane jednostki o powziętych decyzjach co do przydziału maszyn i wezwać je do przekazania i przejścia tych maszyn;

3) przesłać do Centrali Zaopatrzenia Rolnictwa (CZR) 2 egzemplarze wykazu zbiorczego wraz z certyfika-

tami maszyn zbędnych, nie przydzielonych podporządkowanym mu jednostkom;

- 4) przesłać dla celów sprawozdawczych do Ministerstwa Rolnictwa (Departament Zaopatrzenia) wykazy zbiorcze maszyn należących do grupy czwartej (§ 7 ust. 4).

§ 9. 1. Główna Komisja Kwalifikacyjna Maszyn Rolniczych działa przy CZR.

2. Skład i organizację Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych oraz tryb i zakres jej działania ustala instrukcja stanowiąca załącznik Nr 4 do zarządzenia.

§ 10. CZR w terminie trzydziestodniowym od daty otrzymania poszczególnych wykazów zbędnych maszyn obowiązana jest:

- 1) zbadać zapotrzebowanie kraju na te maszyny w oparciu o aktualny bilans maszyn i narzędzi rolniczych, dokonać ich przydziału i wpisać na wykazach zbiorczych decyzje co do przydziału;
- 2) zawiadomić o przydzieleniu maszyn zainteresowane jednostki organizacyjne, przesłać im certyfikaty przydzielonych maszyn i wezwać je do ich przejęcia;
- 3) przesłać do swoich składnic okręgowych certyfikaty maszyn, które w myśl rozdzielnika mają być przez te składnice przejęte;
- 4) wysłać do jednostek nadrzędnych posiadaczy oraz do departamentów po jednym egzemplarzu wykazu zbiorczego, zaopatrzonego w nazwy i adresy odbiorców i składnic okręgowych CZR, do których maszyny mają być przez obecnych posiadaczy wysłane, ze wskazaniem terminów przekazania;
- 5) przesłać do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych wykaz wraz z certyfikatami tych maszyn zbędnych, dla których CZR nie znajduje odbiorców, w celu znalezienia przez tę komisję sposobu racjonalnego wykorzystania.

§ 11. Jednostka nadrzędna posiadacza w terminie 14 dni od dnia otrzymania od CZR wykazu z rozdzielnikiem zbędnych maszyn kategorii A i B (§ 10 pkt 4) obowiązana jest zawiadomić posiadacza o decyzjach co do:

- 1) zabezpieczenia zbędnych maszyn, które mają pozostać u posiadacza w przechowaniu do dyspozycji CZR lub
- 2) przekazania maszyn do właściwych składnic okręgowych CZR ze wskazaniem im terminów, w których to ma nastąpić.

§ 12. 1. Odpowiednio do poleceń otrzymanych od jednostki nadrzędnej (§ 7 ust. 3 i 4 oraz § 11) posiadacz obowiązany jest:

- 1) wysłać maszyny przeznaczone do składnicy okręgowej CZR w terminie wskazanym przez CZR;
- 2) maszyny zaliczone do kategorii A i B, które mają być tymczasowo przechowane przez posiadacza, zakonserwować i zabezpieczyć w ciągu dwóch tygodni, oddzielić je w sposób widoczny od innych maszyn eksploatowanych przez posiadacza i wyznaczyć osobę odpowiedzialną za stan tych maszyn do chwili przejęcia ich przez inną jednostkę;
- 3) maszyny kategorii C, z wyjątkiem ciągników rolniczych, zaofiarować do skupu terenowo właściwej zbiornicy złomu, po wymontowaniu z nich części nadających się do dalszego użytku, wskazanych przez komisję kwalifikacyjną w załączniku do certyfikatu, i spisać maszyny z majątku trwałego;
- 4) ciągniki rolnicze kategorii C przesłać do warsztatów, o których mowa w § 7 ust. 5, celem ich rozebrania i wymontowania części użytecznych oraz spisać je z majątku trwałego.

2. Zbiornice złomu obowiązane są odebrać maszyny na złom przed upływem jednego miesiąca licząc od dnia zaofiarowania ich do skupu przez posiadacza.

§ 13. 1. Koszty konserwowania i zabezpieczenia należy pokryć ze środków obrotowych lub z budżetu posiadacza.

2. Zabronione jest użytkowanie lub dekompletowanie maszyn zbędnych pozostających na przechowaniu u posiadacza.

§ 14. 1. Maszyny zbędne pozostające u posiadacza do dyspozycji CZR posiadacz powinien wyłączyć księgowo ze środków trwałych w terminie 14 dni od otrzymania polecenia jednostki nadrzędnej (§ 12 ust. 1 pkt 1), a ewidencję ich prowadzić pozabilansowo jako „maszyny postawione do dyspozycji”. Maszyny te nie podlegają umorzeniu.

2. Części maszyn wymontowane w myśl § 12 ust. 1 pkt 3 należy przekazać do własnego magazynu i zaliczyć jako przychód w cenie kosztów wymontowania lub przekazać je stosownie do decyzji jednostki nadrzędnej. W przypadku przekazywania części zregenerowanych należy do ceny doliczyć koszty regeneracji.

3. Koszty opakowania i transportu przydzielonych maszyn i ich części obciążają stronę odbierającą.

4. Przekazywanie i przejmowanie zbędnych maszyn należy przeprowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami na podstawie certyfikatów.

5. W przypadku przejmowania maszyny w stanie niezgodnym z opisanym w certyfikacie należy spisać protokół niezgodności i zgłosić reklamację do jednostki nadrzędnej posiadacza.

§ 15. CZR na podstawie otrzymanych certyfikatów prowadzi kartotekę zbędnych maszyn postawionych do jej dyspozycji i składa miesięczne sprawozdania o obrocie tymi maszynami do Ministerstwa Rolnictwa (Departament Zaopatrzenia).

§ 16. Remontu przejętych maszyn i regeneracji części użytecznych dokonuje się w warsztatach naprawczych na zlecenie i koszt jednostki, która maszynę przejęła.

§ 17. 1. W razie stwierdzenia zbędności maszyny po wykonaniu czynności określonych w § 2 posiadacz w terminie 14 dni od zaprzestania eksploatacji maszyny obowiązany jest zgłosić maszynę w trybie przewidzianym w niniejszym zarządzeniu.

2. Po zgłoszeniu maszyny w myśl ust. 1 obowiązuje dalsze postępowanie zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 18. Ministerstwo Rolnictwa (Departament Zaopatrzenia) na podstawie wykazów zbiorczych zbędnych maszyn grupy czwartej, otrzymanych w myśl § 8 pkt 4 sprawozdań z obrotu zbędnymi maszynami, otrzymanych od CZR w myśl § 15, oraz sprawozdań Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych — sporządza i przesyła do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Rolnictwa i Leśnictwa) kwartalne sprawozdania z akcji zagospodarowania zbędnych maszyn.

§ 19. 1. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszelkie przepisy z nim sprzeczne.

2. Uchwały komisji kasacyjnej, działającej przy Centralnym Zarządzie Technicznej Obsługi Rolnictwa, powzięte w sprawie ciągników przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia zachowują swą moc.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1952 r. (poz. 1151).

Załącznik Nr 1.

(Strona 1)

Wypełnia jednostka posiadająca lub zabezpieczająca ciągnik (silnik); uzupełnia Komisja Kwalifikacyjna

Certyfikat ciągnika lub silnika spalinowego zbędnego		Nr kolejny _____	
Ciągnik (silnik) w posiadaniu (zabezpieczeniu)		Miejsce składowania	
Marka, model lub typ ciągnika (silnika)		Nr ewidencyjny _____	
		Rok budowy (o ile jest) _____	
Nr fabryczny silnika	Typ silnika	Wymiar gum	przednich:
Nr fabryczny ciągnika			tylnych:
Wielkości charakterystyczne: Moc KM _____ Ilość cylindrów _____ Rodzaj paliwa (benzyna, łańta, olej gazowy)		Urządzenia specjalne: (przełącznik mocy, koło pasowe, urządzenie hydrauliczne, linociąg itp.)	
Wykaz części brakujących i uszkodzonych ¹⁾			
Części brakujące: _____			
Części uszkodzone: _____			
Części nadmiernie zużyte: _____			
Wstępnie przez posiadacza oszacowana kategoria:			
Kategoria A — maszyny nadające się do użytku bezpośrednio lub po remoncie bieżącym albo średnim.			
Kategoria B — maszyny nadające się do użytku po kapitalnym remoncie.			
Kategoria C — maszyny nadające się wyłącznie na złom.			
Uzasadnienie zbędności:		Zgłasza się wyżej wymieniony ciągnik (silnik) jako: a) zbędny dla naszej jednostki, b) zabezpieczony przez nas ²⁾	
		Data, pieczęć i podpis zgłaszającego:	

¹⁾ Należy wymienić tylko zasadnicze części i zespoły ciągnika (silnika).

²⁾ Niepotrzebne skreślić.

(Strona 2)

1. Wartość ciągnika (silnika spalinowego) w stanie nowym	W = zł
2. Przybliżony koszt remontu ciągnika (silnika)	R = zł
3. Wskaźnik braków ciągnika (silnika)	$b = \frac{R}{W} 100 = \dots\dots\dots \%$

<p>ORZECZENIE KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ:</p>	<p>Na podstawie oględzin maszyny oraz stwierdzonego zdekompilowania i zniszczenia komisja zakwalifikowała ciągnik (silnik) do kategorii:</p>
---	--

Uzasadnienie orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej:

Wypełnia Komisja Kwalifikacyjna

KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Jednostka organizacyjna	Podpis
1. Przew.			
2.			
3.			
4.			
5.			

Ciągnik (silnik) stawia się do dyspozycji

.....
(pieczęć i podpis jednostki nadrzędnej)

Załączniki:

(Strona 1)

Załącznik Nr 2

Wypełnia jednostka posiadająca lub zabezpieczająca maszynę — uzupełnia Komisja Kwalifikacyjna

Certyfikat maszyny zbędnej		Nr kolejny _____
Maszyna w posiadaniu (zabezpieczeniu): _____		Miejsce składowania: _____
Nazwa maszyny _____		Nr inwentarzowy _____
Marka, model lub typ _____		Nr fabryczny _____
		Rok budowy (o ile jest) _____
Wielkości charakterystyczne: (szerokość robocza, wydajność i inne)		Urządzenia specjalne: Napęd (silnikowy, ciągnikowy, konny) Potrzebna moc
Wykaz brakujących i uszkodzonych części:¹⁾		
Części brakujące		
Części uszkodzone:		
Wstępnie przez posiadacza oszacowana kategoria:		
Kategoria A — maszyny nadające się do użytku bezpośrednio lub po remoncie bieżącym albo średnim. Kategoria B — maszyny nadające się do użytku po kapitalnym remoncie. Kategoria C — maszyny nadające się wyłącznie na złom.		
Uzasadnienie zbędności:		Zgłasza się wyżej wymienioną maszynę jako: a) zbędną dla naszej jednostki, b) zabezpieczoną przez nas.
		Data, pieczęć i podpis zgłaszającego:

¹⁾ Należy wymienić tylko zasadnicze części i zespoły maszyny.

(Strona 2)

1. Wartość maszyny w stanie nowym

W = zł

2. Przybliżony koszt remontu maszyny

R = zł

3. Wskaźnik braków maszyny

$b = \frac{R}{W} 100 = \dots\dots\dots\%$

ORZECZENIE KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ:

Na podstawie oględzin maszyny oraz stwierdzonego zdekompilowania i zniszczenia komisja zakwalifikowała maszynę do kategorii:

Uzasadnienie orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej:

Wypełnia Komisja Kwalifikacyjna

KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Jednostka organizacyjna	Podpis
1. Przew.			
2.			
3.			
4.			
5.			

Maszynę stawia się do dyspozycji.....

(pieczęć i podpis jednostki nadrzędnej)

Załączniki:

(Strona 1)

Załącznik Nr 3

WYKAZ ZBIORCZY ZBĘDNYCH CIĄGNIKÓW, MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH

posiadanych przez
zabezpieczonych

sporządzony dnia

Lp.	Nr kolejny certyfikatu maszyny	Nazwa maszyny	Wielkości charakterystyczne jak w certyfikacie	Rok budowy	Nr fabryczny	Nr ewidencyjny lub inwentarzowy	Wskaźnik braków b %	Kategoria maszyny	Miejsce i sposób przechowania	Decyzje i uwagi

Maszyny objęte powyższym wykazem stawia się do dyspozycji.

Miejscowość dnia

Pieczęć i podpis
jednostki nadrzędnej:

Pieczęć i podpis
posiadacza:

Wskazówki dotyczące wypełnienia
tego wykazu na odwrotnej stronie.

(Strona 2)

Wskazówki dotyczące wypełnienia drugostronnego wykazu:

1. Posiadacz sporządza wykazy zbiorcze oddzielnie dla ciągników i silników spalinowych i oddzielnie dla maszyn i narzędzi rolniczych.

2. W rubryce „Decyzje i uwagi”:

- 1) posiadacz oznacza literami „dbr” te zbędne lecz dobre maszyny, które zdaniem jego nie wymagają wysłania do zakładu remontowego dla dokonania naprawy lub uzupełnienia;
- 2) jednostka nadrzędna oraz departament umieszczają swoje korekty i decyzje;

3) Centrala Zaopatrzenia Rolnictwa umieszcza swoje decyzje co do rozdziału zbędnych maszyn, a w przypadku jeżeli zamierza przejąć maszynę do jednej ze swoich składnic, wskazuje adres składnicy i termin, w którym maszyna ma być przekazana;

4) Departament i Główna Komisja Kwalifikacyjna Maszyn Rolniczych wpisują swoje decyzje co do przydziału i kasacji maszyn.

3. Wskaźnik braków, ustalony przez komisję kwalifikacyjną, wpisuje jednostka nadrzędna posiadacza na podstawie certyfikatu maszyny.

Załącznik Nr 4

INSTRUKCJA W SPRAWIE POWOŁYWANIA I ZAKRESU DZIAŁANIA KOMISJI KWALIFIKACYJNYCH ORAZ ZASAD WYNAGRADZANIA CZŁONKÓW TYCH KOMISJI I RZECZOZNAWCÓW

Rozdział I.

Komisja kwalifikacyjna.

§ 1. Komisję kwalifikacyjną zbędnych maszyn, zwaną dalej krótko „komisją”, powołuje jednostka nadrzędna posiadacza.

§ 2. W skład komisji kwalifikującej maszyny o większym znaczeniu gospodarczym, należące do rodzajów wymienionych w załączniku Nr 6 do zarządzenia, wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — dyrektor (kierownik) posiadacza, a w szczególności dyrektor państwowego

ośrodka maszynowego (POM), dyrektor zespołu państwowych gospodarstw rolnych (PGR), dyrektor zakładu technicznej obsługi rolnictwa (TOR), albo upoważniony przez każdego z nich pracownik o wysokich kwalifikacjach technicznych (starszy mechanik POM, mechanik zespołowy PGR, inżynier zakładu TOR itd.);

2) jako członkowie:

- a) delegat jednostki nadrzędnej posiadacza z działu kontroli technicznej (np. ekspozytury okręgowej POM, działu mechanizacji zarządu okręgowego PGR, inżynier z Centralnego Zarządu TOR),

- b) delegat komórki konserwacyjno-remontowej posiadacza (np. kierownik warsztatu POM lub PGR, a w przypadku maszyn z silnikami — poza tym delegat zakładu silnikowego TOR),

U w a g a : Jeżeli POM, zespół PGR lub inny posiadacz nie ma własnego warsztatu, w skład komisji powinien wejść delegat tego warsztatu obcego, który obsługuje maszynę danego posiadacza.

- c) przedstawiciel wydziału rolnictwa i leśnictwa terenowo właściwej wojewódzkiej rady narodowej,
d) przedstawiciel czynnika społecznego (rady zakładowej albo rady miejscowego związku zawodowego lub miejscowej organizacji partyjnej).

§ 3. W skład komisji kwalifikującej maszynę innych rodzajów niż wymienione w załączniku Nr 6 do zarządzenia wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — dyrektor (kierownik posiadacza) lub upoważniony przez niego pracownik o odpowiednich kwalifikacjach;
- 2) jako członkowie:
 - a) delegat komórki konserwacyjno-remontowej posiadacza,
 - b) mistrz warsztatowy obeznany z maszynami danego rodzaju,
 - c) przedstawiciel powiatowej rady narodowej,
 - d) przedstawiciel czynnika społecznego.

§ 4. 1. Zadaniem komisji kwalifikacyjnej jest:

- 1) rozpoznanie maszyny i ustalenie danych niezbędnych do określenia jej charakterystyki technicznej oraz stanu jej zużycia, uszkodzenia i zdekompletowania, jak również ustalenie jej wartości i kosztu remontu;
- 2) ustalenie wskaźnika braków;
- 3) zakwalifikowanie maszyny do jednej z kategorii wymienionych w § 4 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-71, poz. 1151), zwanego w dalszym ciągu „zarządzeniem”;
- 4) wpisanie na trzech egzemplarzach certyfikatu maszyny ustaleń opisanych w pkt 1 — 3 oraz uzasadnienie kwalifikacji;
- 5) sporządzenie ze swych czynności protokołu zawierającego wykaz wszystkich zakwalifikowanych maszyn;
- 6) ustalenie, które części maszyny zakwalifikowanej na złom nadają się do wykorzystania jako części wymienne lub jako materiał do remontu innych maszyn;
- 7) sporządzenie wykazu tych części z podaniem numerów katalogowych (w odniesieniu do części znormalizowanych) oraz ze wskazaniem jednostek organizacyjnych, które według oceny komisji mogłyby te części przejąć.

2. Za właściwe wykonanie czynności komisji wymienionych w ust. 1 jest odpowiedzialny jej przewodniczący.

§ 5. 1. W przypadku kwalifikowania maszyny do kategorii C w związku z niemożliwością dokonania remontu ze względu na brak zasadniczych części, które nie są w kraju wyrabiane i nie można ich otrzymać z importu, należy w uzasadnieniu orzeczenia na certyfikacie lub w osobnym załączniku podać wykaz tych części.

2. Certyfikat podpisują wszyscy członkowie komisji. Przewodniczący ma obowiązek czuwać nad prawidłowym i wyczerpującym wypełnieniem certyfikatów.

3. Do certyfikatu maszyny o większym znaczeniu gospodarczym, należącej do jednego z rodzajów wymienionych w załączniku Nr 6 do zarządzenia i zakwalifiko-

wanej do kategorii C, komisja powinna dołączyć kosztorys ewentualnej naprawy maszyny.

§ 6. Jednostka organizacyjna, do której zwrócono się o delegowanie pracowników do udziału w pracach komisji w charakterze członków, obowiązana jest delegować osoby żądane lub innych pracowników o równorzędnych kwalifikacjach.

§ 7. 1. Koszty rzeczowe związane z badaniem kwalifikowanych maszyn zbędnych ponosi gospodarstwo lub zakład, w którym dokonano kwalifikacji.

2. Koszty delegacji członków komisji kwalifikacyjnej ponosi jednostka delegująca.

Rozdział II.

Główna Komisja Kwalifikacyjna Maszyn Rolniczych.

§ 8. 1. Główna Komisja Kwalifikacyjna Maszyn Rolniczych, zwana dalej w skróceniu „Główną Komisją”, działa przy Centrali Zaopatrzenia Rolnictwa (CZR).

2. Członków Głównej Komisji powołuje dyrektor CZR za zgodą Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 9. 1. W skład Głównej Komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — dyrektor CZR lub jego zastępca;
 - 2) jako zastępca — dyrektor Centralnego Zarządu Technicznej Obsługi Rolnictwa lub jego zastępca;
 - 3) jako członkowie — przedstawiciele:
 - a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) (Departament Rolnictwa i Leśnictwa),
 - b) Ministerstwa Rolnictwa — Departament Zaopatrzenia i Departament Mechanizacji (po jednym przedstawicielu),
 - c) Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych — Departament Zaopatrzenia i Zbytu oraz Departament Mechanizacji (po jednym przedstawicielu),
 - d) Centralnego Zarządu Państwowych Ośrodków Maszynowych (CZPOM).
2. Czynności sekretarza Głównej Komisji pełnić będzie wyznaczony pracownik CZR.

§ 10. Do zakresu działania Głównej Komisji należą sprawy związane z kwalifikowaniem, przechowywaniem i remontowaniem zbędnych maszyn, a w szczególności:

- 1) badanie na żądanie zainteresowanych departamentów zasadności wątpliwych orzeczeń komisji kwalifikacyjnej oraz ich zatwierdzenie albo zmiana kwalifikacji maszyn lub wydawanie decyzji co do ponownego zbadania maszyny przez właściwą komisję;
- 2) stawianie wniosków do Ministerstwa Rolnictwa oraz Ministerstwa PGR co do postępowania z maszynami zbędnymi, na które brak zapotrzebowania;
- 3) sprawdzanie i zatwierdzanie orzeczeń komisji o zakwalifikowaniu maszyn w myśl § 2 ust. 2 i 3 pkt 2 załącznika Nr 5 do zarządzenia oraz o zakwalifikowaniu do kategorii C maszyn wymienionych w załączniku Nr 6 do zarządzenia lub wydawanie swoich orzeczeń w tych sprawach;
- 4) opracowywanie wniosków w sprawach metod kwalifikowania i przechowywania oraz organizacji remontu zbędnych maszyn i przedstawianie tych wniosków Ministrom Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Przewodniczącemu PKPG;
- 5) rozpatrywanie i opracowanie spraw zleconych przez Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Przewodniczącemu PKPG w zakresie zagospodarowania zbędnych maszyn;

6) wydawanie co roku w sierpniu biuletynu informującego o typach maszyn, z których przy kasacji należy wymontowywać części zamienne.

§ 11. 1. Posiedzenia Głównej Komisji zwołuje jej przewodniczący w miarę potrzeby lub na żądanie Ministra Rolnictwa, Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych i Przewodniczącego PKPG.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Do ważności uchwał Głównej Komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej trzech członków.

§ 12. Opracowanie zagadnień należących do zakresu działania Głównej Komisji przewodniczący jej może powierzyć rzeczoznawcom, zarówno spośród członków Głównej Komisji jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 13. Nadzór nad działalnością Głównej Komisji należy do Ministra Rolnictwa, któremu przewodniczący Głównej Komisji składa co kwartał sprawozdanie z jej działalności oraz przedstawia jej wnioski.

§ 14. Za udział w posiedzeniach Głównej Komisji przewodniczący, zastępca przewodniczącego, członkowie i sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie w myśl obowiązujących przepisów z budżetu CZR.

Załącznik Nr 5

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD KWALIFIKOWANIA DO REMONTU I NA ZŁOM CIĄGNIKÓW, MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH ORAZ SILNIKÓW SPALINOWYCH DO NAPĘDU MASZYN ROLNICZYCH

§ 1. 1. Zakwalifikowanie maszyny zbędnej do kategorii A, B lub C zależy od wskaźnika jej braków (§ 4 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1952 r. — Monitor Polski Nr A-71, poz. 1151, zwanego dalej „zarządzeniem”).

§ 2. 1. Przy wskaźniku braków mniejszym niż 30% należy maszynę zakwalifikować do kategorii A, przy wskaźniku braków wynoszącym 30 do 70% — do kategorii B.

2. Do kategorii B należy zakwalifikować maszynę także przy wskaźniku braków większym niż 70%, jeżeli względy gospodarcze nakazują przywrócenie maszynie zdolności produkcyjnej z uwagi na aktualne trudności nabycia tego rodzaju maszyny (np. lokomobila, pług parowy).

3. Do kategorii C można zakwalifikować maszynę, gdy:

- 1) zużycie maszyny osiągnęło skutkiem wieloletniej pracy lub awarii taki stopień, że dla przywrócenia jej pełnej sprawności zachodzi konieczność wymiany większości zespołów lub części albo ogólnej jej regeneracji, skutkiem czego koszt remontu przekroczyłby 70% wartości maszyny nowej tego samego lub podobnego typu;
- 2) maszyna jest nietypowa (§ 3) i mimo wskaźnika braków mniejszego niż 70% naprawa nie może być dokonana z braku zasadniczych zespołów lub części, które nie są wyrabiane w kraju, ani nie można ich uzyskać z importu, ani też z rozbiórki skasowanych maszyn; przejściowy brak takich zespołów lub części nie może jednak stanowić podstawy do skasowania maszyny.

§ 3. 1. Do maszyn nietypowych zalicza się ciągniki wymienione w załączniku Nr 7 do zarządzenia.

2. Ciągniki nietypowe może zakwalifikować do kategorii C z powodu braku części zamiennych tylko zakład Technicznej Obsługi Rolnictwa.

3. Do maszyn typowych należą: ciągniki Ursus 45, Zetor 25, Kirowiec KD-35, Staliniec S-80 i Lanz Bulldog 45 oraz silniki spalinowe: S-82, S-60 i Zetor 25.

§ 4. W przypadku kwalifikowania maszyny, której częścią składową jest kocioł parowy podlegający przepisom o dozorze kotłów, podstawą do zakwalifikowania kotła jest orzeczenie inspektora terenowego właściwego biura dozoru technicznego.

§ 5. Wskaźnik braków maszyny oblicza się według wzoru $b\% = \frac{R}{W} 100$, gdzie „R” jest kosztem doprowadze-

nia maszyny do stanu użytkowego, a „W” — wartością takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym.

§ 6. Wartość maszyny w stanie nowym należy ustalić posługując się:

- 1) w odniesieniu do maszyn typowych (§ 3) — aktualnymi cennikami oraz cenami uwidocznionymi w państwowym planie inwestycyjnym danego roku;
- 2) w odniesieniu do ciągników nietypowych — cenami podanymi w załączniku Nr 7 do zarządzenia.

§ 7. 1. Koszt doprowadzenia maszyny do stanu użytkowego, zwany dalej „kosztem remontu”, obejmuje pełne koszty naprawy maszyny, tj. koszt jej demontażu i montażu, naprawy części uszkodzonych bądź zakupu części zużytych lub brakujących, z doliczeniem właściwych dla każdego warsztatu kosztów zakładowych i administracyjnych, stosowanych przy robotach odpłatnych.

2. Koszt remontu ustala się drogą fachowej oceny ogólnej liczby roboczogodzin remontowych, kosztu roboczogodziny remontowej oraz kosztu materiałów i części zamiennych, potrzebnych do wyremontowania maszyny.

§ 8. 1. Maszyny zakwalifikowane do kategorii C podlegają kasacji.

2. Jako kasację należy rozumieć całkowite i bezprowrotne wycofanie maszyny z eksploatacji, spisanie jej z inwentarza, ewentualne rozebranie jej na części, zbadanie tych części pod względem przydatności oraz przeznaczenia i przekazanie nieużytecznej części maszyny na złom.

3. Z rozbiórki maszyny należącej do jednego z rodzajów wymienionych w załączniku Nr 6 do zarządzenia należy sporządzić protokół według wzoru stanowiącego załącznik Nr 8 do zarządzenia.

§ 9. 1. Przy rozbiórce maszyny przeznaczonej do kasacji należy określić użytkowe części i podzespoły maszyny, które ze względu na małe zużycie mogą być wykorzystane przy remoncie innych maszyn bez uszczerbku dla ich pracy, jak również te części, które ze względu na swe zużycie nie mogą już być wykorzystane w dotychczasowym swym charakterze, lecz jako materiał mogą być użyte we własnym zakresie do prac warsztatowych, oraz wskazać ewentualnych odbiorców części wymienionych.

2. Jako użytkowe należy określać tylko te części i podzespoły maszyny, które:

- 1) należą do typów maszyn aktualnie używanych w kraju;

2) mogą być zregenerowane w warsztatach Technicznej Obsługi Rolnictwa, państwowych ośrodków maszynowych lub państwowych gospodarstw rolnych.

§ 10. 1. Wnioski kasacyjne przekazane zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami do Głównej Komisji Kasacyjnej urzędującej przy Centralnym Zarządzie

Technicznej Obsługi Rolnictwa powinny być załatwione w obowiązującym dotychczas trybie postępowania w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Wnioski nie rozpatrzone przez Główną Komisję Kasacyjną w tym terminie stają się nieaktualne i kwalifikacji ciągników objętych tymi wnioskami należy dokonać zgodnie z niniejszą instrukcją.

Załącznik Nr 6

WYKAZ RODZAJÓW MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH O WIĘKSZYM ZNACZENIU GOSPODARCZYM, KTORYCH ZAKWALIFIKOWANIE NA ZEŁOM WYMAGA ZATWIERDZENIA GŁÓWNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ MASZYN ROLNICZYCH PRZY CENTRALI ZAOPATRZENIA ROLNICTWA

1. Ciągniki rolnicze
2. Snopowiązałki ciągnikowe
3. Kombajny i suszarnie
4. Kombajny do buraków
5. Młocarnie czyszczące i czyszczalnie silnikowe o wydajności większej niż 500 kg/godz.
6. Lokomobile i lokomotywy pługów parowych
7. Silniki spalinowe
8. Maszyny do sprzętu kukurydzy
9. Kolumny parnikowe.

Załącznik Nr 7

WYKAZ CIĄGNIÓW ROLNICZYCH NIETYPOWYCH

Marka i typ	Moc KM	Orientacyjna cena zł
Case DG benzynowy	37	23.347
„ SC naftowy	22	13.882
„ VAC benzynowy	24,5	15.460
Farmall A naftowy	16,5	10.412
„ A benzynowy	18,3	11.547
„ B naftowy	16	10.096
„ B benzynowy	18,4	11.610
„ H naftowy	23	14.513
„ H benzynowy	26	16.406
„ M naftowy	35	22.085
„ M benzynowy	36,7	23.158
Fordson-Major na benzynę ciężką	45	24.390
„ Junior „ „ „	30	16.260
Ford Ferguson benzynowy	23,5	16.990
John Deere A naftowy	30	18.930
„ „ M naftowy	14,8	9.339
Lanz Bulldog na olej gazowy	15	7.095
„ „ „ „ „	25	11.825
„ „ „ „ „	35	16.555
„ „ „ „ „	55	26.015
Hanomag na olej gazowy, kołowy	38	28.804
„ „ „ „ „ gąsienicowy	60	45.480
Deering naftowy	25	11.300
Famo-Boxer na olej gazowy, gąsienicowy	40	30.320
Deutz na olej gazowy	28	21.224
A. T. Z. naftowy	55	34.705
Empire		
Ciągniki polemieckie nie wymienione.		

PROTOKÓŁ ROZBIÓRKI

Warsztat Zespołowy Wydzielony w
 dokonał rozbiórki
 na zlecenie (rodzaj maszyny, marka i model)
 (nazwa i adres jednostki zlecającej)
 na podstawie komisyjnego zakwalifikowania (certyfikat nr z dnia 195 r.
 zatwierdzonego przez dnia 195 r.
 (nazwa jednostki zatwierdzającej) (data zatwierdzenia)

Nazwa części lub zespołu części oraz rodzaj złomu	Nr katalogowy	Część zamienna				Materiał		Złom	Przeznaczono dla
		% zużycia	sztuk	ciężar sztuki kg	wymaga regeneracji tak - nie	sztuk	ciężar		

Osoby sporządzające protokół:

- 1) (imię i nazwisko) (podpis)
- 2) (imię i nazwisko) (podpis)

PRZYKŁAD POSTĘPOWANIA PRZY KWALIFIKOWANIU ZBĘDNYCH I NIECZYNNYCH CIĄGNIKÓW, MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH *)
 W ZESPOLE PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH (PGR)

Po ukończeniu kampanii polowej dyrektor zespołu PGR wraz z kierownikami poszczególnych gospodarstw i mechanikiem zespołu dokonał przeglądu wszystkich nieczynnych w bieżącym roku, uszkodzonych i zużytych ciągników, maszyn oraz narzędzi rolniczych i ustalił, co następuje:

Jako zbędne dla gospodarstw zespołu zakwalifikował następujące maszyny i narzędzia:

- poz. 1) ciągnik poniemiecki bez marki fabrycznej, bez silnika, z uszkodzonym sprzęgłem i mechanizmem kierownicy oraz wyrobionymi wszystkimi przegubami i łożyskami; wobec znacznych braków dyrektor ocenił, że ciągnik nie nadaje się do naprawy i zaliczył go wstępnie do kategorii C;
- poz. 2) lokomobilę parową na kołach w stanie dość dobrym, lecz zbędną wskutek posiadania kilku silników spalinowych, zaliczył do kategorii A;
- poz. 3) lokomotywę pługów parowych z przepalonym paleniskiem, bez armatury kotła i 2 kół, z uszkodzoną przekładnią do bębna linowego i pękniętym bębniem; lokomotywa stała od 5 lat nieczynna i w danym okręgu takie lokomotywy nie są używane; dyrektor uznał lokomotywę jako nadającą się na złom i zaliczył ją wstępnie do kategorii C;
- poz. 4) silnik spalinowy S-82 ze zgiętym wałem korbowym i pękniętym tłokiem uznał za zbędny w związku z posiadaniem dostatecznej ilości dobrych silników i zaliczył go wstępnie do kategorii B, jako nadający się do remontu;

- poz. 5) żniwiarkę o dużym zniszczeniu zakwalifikował do kategorii C;
- poz. 6) kultywator ciągnikowy bardzo zużyty zakwalifikował do kategorii C;
- poz. 7) pług konny z licznymi drobnymi uszkodzeniami uznał za zbędny w związku z posiadaniem nadmiernej ilości pługów i zakwalifikował wstępnie do kategorii B;
- poz. 8) siewnik zbożowy w dobrym stanie uznał za zbędny wobec posiadania nadmiernej ilości siewników i zakwalifikował go do kategorii A;
- poz. 9) wyorywacz do buraków konny poniemiecki w dobrym stanie uznał za zbędny wskutek dotychczasowego niestosowania w zespole uprawy buraków.

Dla każdego ciągnika i silnika uznanego za zbędny dyrektor zespołu polecił na miejscu w gospodarstwach sporządzić w 3 egzemplarzach certyfikat według wzoru w załączniku Nr 1, a dla innych maszyn i narzędzi według wzoru w załączniku Nr 2. W certyfikatach wpisano na pierwszej stronie nazwę zespołu jako posiadacza maszyn, nazwę gospodarstwa, numery kolejne certyfikatów od 1 do 9, opisano każdą maszynę w odpowiednich rubrykach, opisano brakujące i uszkodzone części oraz wpisano kategorię A, B lub C, do której maszyna została wstępnie zakwalifikowana. W rubryce „Uzasadnienie zbędności” opisano przyczyny, z których każdą maszynę uznano za zbędną. Wszystkie certyfikaty zaopatrzone w datę sporządzenia i podpis dyrektora.

Następnie dyrektor polecił w zespole sporządzić dwa egzemplarze wykazu zbiorczego zbędnych ciągników, maszyn i narzędzi według wzoru podanego w załączniku

*) Przykład niniejszy nie stanowi podstawy do kwalifikowania.

Nr 3 przez wpisanie w odpowiednich rubrykach danych z certyfikatów.

Po dwa egzemplarze każdego certyfikatu i jeden egzemplarz zestawienia zbiorczego podpisanego przez dyrektora przesłano do okręgowego zarządu PGR jako do jednostki nadrzędnej.

Okręgowy zarząd PGR skontrolował wykaz zbiorczy oraz uzasadnienie zbędności podane w certyfikatach i stwierdził, że plan przyszłego roku przewiduje uprawę buraków.

W związku z tym skreślono z wykazu zbędnych maszyn wyorywacz do buraków (poz. 9), który będzie potrzebny dla zespołu.

Następnie wicedyrektor techniczny okręgowego zarządu powołał komisję kwalifikacyjną w składzie:

przewodniczący — dyrektor zespołu PGR,
członkowie: delegat działu mechanizacji okręgowego zarządu PGR,
kierownik warsztatu PGR,
delegat zakładu silnikowego Technicznej Obsługi Rolnictwa,
przedstawiciel wydziału rolnictwa i leśnictwa wojewódzkiej rady narodowej,
delegat rady zakładowej gospodarstwa rolnego,

Komisja po dokładnym obejrzeniu maszyn zbędnych, zgłoszonych na certyfikatach Nr 1 do 8, obliczyła przybliżone koszty ich ewentualnego remontu, ustaliła na podstawie planu inwestycyjnego oraz posiadanych ceowników wartość podobnych maszyn nowych, obliczyła wskaźniki braków poszczególnych maszyn i zakwalifikowała je, jak następuje:

poz. 1) ciągnik niemiecki. Obliczono przybliżony koszt remontu na około 16.000 zł i oszacowano wartość nowego ciągnika tej samej mocy na około 20.000 zł.

$$\text{Obliczono wskaźnik braków } b = \frac{16.000}{20.000} 100$$

Wobec tego, że wskaźnik braków wypadł większy od 70%, zakwalifikowano ciągnik do kategorii C;

poz. 2) lokomobilę uznano za wymagającą jedynie bieżącego remontu i zakwalifikowano do kategorii A;

poz. 3) lokomotywa pługów parowych. Obliczono przybliżony koszt remontu na około 17.000 zł i oszacowano wartość nowej lokomotywy tej samej wielkości na około 24.000 zł.

$$\text{Obliczono wskaźnik braków } b = \frac{17.000}{24.000} 100 = 71\%$$

Wobec tego, że wskaźnik braków wypadł większy od 70%, zakwalifikowano lokomotywę do kategorii C;

poz. 4) silnik spalinowy S-82. Obliczono wskaźnik braków $b = 55\%$ i zakwalifikowano go do kategorii B;

poz. 5) żniwiarka. Obliczono wskaźnik braków $b = 60\%$ i zakwalifikowano żniwiarkę do kategorii B, a nie do kategorii C, jak ją wstępnie zakwalifikował posiadacz;

poz. 6) kultywator ciągnikowy. Obliczono wskaźnik braków $b = 80\%$ i zakwalifikowano do kategorii C;

poz. 7) pług konny. Obliczono wskaźnik braków $b = 45\%$ i zaliczono go do kategorii B;

poz. 8) siewnik zbożowy zaliczono do kategorii A.

Komisja wypełniła drugą stronę każdego certyfikatu w trzech egzemplarzach, wpisując wyniki swoich obli-

czeń, orzeczenia kwalifikujące i ich uzasadnienie. Certyfikaty podpisali wszyscy członkowie komisji wraz z przewodniczącym, który jeden komplet pozostawił u siebie, a dwa przesłał do okręgowego zarządu PGR.

Okręgowy zarząd dokonał następujących czynności:

1) lokomobilę parową (poz. 2) polecił przejąć innemu zespołowi, przesyłając wraz z poleceniem certyfikat lokomobili oraz kopię polecenia do zespołu posiadającego tę lokomobilę;

2) sporządził w 3 egzemplarzach wykaz zbiorczy nie przydzielonych nikomu, a więc zbędnych maszyn dobrych kategorii A i nadających się do remontu kategorii B, a mianowicie:

silnik spalinowy (poz. 4)	—	kategorii A,
pług konny (poz. 7)	—	" B,
siewnik zbożowy (poz. 8)	—	" A

i wysłał dwa egzemplarze tego wykazu wraz z pojedynczymi egzemplarzami przynależnych certyfikatów do Departamentu Mechanizacji Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych, zgłaszając mu tym samym powyższe maszyny do dyspozycji;

3) sporządził dwa egzemplarze wykazu zbiorczego maszyn o ważniejszym znaczeniu gospodarczym, zakwalifikowanych do kategorii C, a mianowicie:

ciągnik niemiecki (poz. 1) o wskaźniku braków 80%,
lokomotywa pługów parowych (poz. 3) o wskaźniku braków 71%

i wysłał jeden egzemplarz tego wykazu wraz z pojedynczymi egzemplarzami przynależnych certyfikatów do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej Maszyn Rolniczych przy Centrali Zaopatrzenia Rolnictwa w celu sprawdzenia i zatwierdzenia kwalifikacji na złom;

4) skontrolował i zatwierdził na certyfikacie orzeczenie komisji o zakwalifikowaniu na złom kultywatora ciągnikowego (poz. 6) i polecił zespołowi zgłoszenie go do skupu najbliższej zbiornicy złomu, przesyłając mu jeden egzemplarz certyfikatu. Zatwierdzenia kwalifikacji dokonał wicedyrektor techniczny okręgowego zarządu PGR.

Departament Mechanizacji Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych po otrzymaniu wykazu zbiorczego zgłoszonych mu do dyspozycji użytecznych maszyn przydzielił silnik spalinowy (poz. 4) innemu okręgowemu zarządowi, zawiadamiając o tym oba zainteresowane okręgowe zarządy i przesyłając nowemu użytkownikowi certyfikat silnika z poleceniem przejęcia i oddania silnika do remontu.

Po skreśleniu silnika w wykazie zbiorczym Departament przesłał obydwa egzemplarze wykazu z certyfikatami pługa konnego (poz. 7) i siewnika zbożowego (poz. 8) do Centrali Zaopatrzenia Rolnictwa, która znalazła na nie odbiorców.

Główna Komisja Kwalifikacyjna przy CZR po otrzymaniu wykazu i certyfikatów (punkt 3) sprawdziła orzeczenie komisji kwalifikacyjnej, zatwierdziła zakwalifikowanie na złom ciągnika niemieckiego (poz. 1) i uznała za gospodarczo uzasadnione wyremontowanie lokomotywy pługów parowych (poz. 3) mimo wskaźnika braków większego od 70%. O decyzjach tych Główna Komisja zawiadomiła okręgowy zarząd PGR, który na tej podstawie polecił ciągnik zgłosić do zbiornicy złomu, a lokomotywę oddać do remontu.

W ten sposób zagospodarowano należycie wszystkie nieczynne i zbędne w zespole maszyny i narzędzia rolnicze.

PRZYKŁAD
WYPEŁNIANIA CERTYFIKATU CIĄGNIKA ROLNICZEGO

Wypełnia jednostka posiadająca lub zabezpieczająca ciągnik (silnik); uzupełnia Komisja Kwalifikacyjna

Certyfikat ciągnika lub silnika spalinowego zbędnego		Nr kolejny <u>1</u>	
Ciągnik (silnik) w posiadaniu (zabezpieczenia) <u>Zespołu PGR Łęgi</u>		Miejsce składowania <u>Gospodarstwo Komary</u>	
Marka, model lub typ ciągnika (silnika) <u>Poniewiecki bez marki fabrycznej</u>		Nr ewidencyjny <u>103</u>	
		Rok budowy (o ile jest) <u>nieznany</u>	
Nr fabryczny silnika <u>bez silnika</u>	Typ silnika <u>—</u>	Wymiar gum	przednich: <u>5,5/16"</u>
Nr fabryczny ciągnika <u>nie ma</u>			tylnych: <u>12,75/28"</u>
Wielkości charakterystyczne: Moc KM <u>około 35</u> Ilość cylindrów <u>—</u> Rodzaj paliwa (benzyna, nafta, olej gazowy)		Urządzenia specjalne: (przełącznik mocy, koło pałowe, urządzenie hydrauliczne, limociąg itp.)	
Wykaz części brakujących i uszkodzonych ¹⁾			
Części brakujące: <u>silnik</u>			
Części uszkodzone: <u>sprzęgło i mechanizm kierownicy</u>			
Części nadmiernie zużyte: <u>wszystkie łożyska i przeguby</u>			
Wstępnie przez posiadacza oszacowana kategoria:			C
Kategoria A — maszyny nadające się do użytku bezpośrednio lub po remoncie bieżącym albo średnim, Kategoria B — maszyny nadające się do użytku po kapitalnym remoncie, Kategoria C — maszyny nadające się wyłącznie na złom.			
Uzasadnienie zębności: <u>Z powodu braku silnika i części zamennych do sprzęgła oraz dużego zużycia nie nadaje się do użytku.</u>		Zgłasza się wyżej wymieniony ciągnik (silnik) jako: a) zbędny dla naszej jednostki, b) zabezpieczony przez nas ²⁾	
		Data, pieczęć i podpis zgłaszającego: <u>15. VIII 1952 r.</u> <u>N. Jasinski</u> <u>Dyr. Zespołu</u>	

¹⁾ Należy wymienić tylko zasadnicze części i zespoły ciągnika (silnika).
²⁾ Niepotrzebne skreślić.

(Strona 2)

1. Wartość ciągnika (silnika spalinowego) w stanie nowym	W =	20.000	zł
2. Przybliżony koszt remontu ciągnika (silnika)	R =	16.000	zł
3. Wskaźnik braków ciągnika (silnika)	b = $\frac{R}{W} \cdot 100 =$	80	%

ORZECZENIE KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ:

Na podstawie oględzin maszyny oraz stwierdzonego zdekompletowania i zniszczenia, komisja zakwalifikowała ciągnik (silnik) do kategorii:

C

Uzasadnienie orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej:

Brak i zużyczenie podstawowych części ciągnika nietypowego oraz nieopłacalność remontu.

KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Jednostka organizacyjna	Podpis
1. Przew. Jasiński M.	Dyr. Leśpatu	Leśpół Łęgi	
2. Maciejewski R.	Referent	Okręgowy Zarząd PGR	
3. Fraukonsbri L.	Monter silnikowy	Zakład TOR w Karlinie	
4. Zygmuntowicz J.	Inspektor	WR w Koszalin, Hyde. Roln.	
5. Rosak J.	Kier. Hamulaki PGR	Okręgowy Hamulak PGR	
6. Maciej P.	Robotnik	Rolnicza Rada Zakładowa Łęgi	

Ciągnik (silnik) stawia się do dyspozycji Główniej Komisji Kwalifikacyjnej
 Maszyn Rolniczych przy CLR.
 8. IX 1952 r.
 Dyr. Okręgowego Zarządu PGR Koszalin
 Hanna Tarkusz
 (pieczęć i podpis jednostki nadrzędnej).

Załączniki: kalkulacja kosztów remontu

Wypełnia Komisja Kwalifikacyjna